

บทที่ 1

บทนำ

ทรัพยากรพันธุ์พืช เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญยิ่ง ประเทศไทยซึ่งตั้งอยู่บน
รอยต่อของชีวภูมิศาสตร์พรมแดนพืช (อภิชาต และคณะ, 2538) เป็นประเทศที่มีทรัพยากรด้านชีวภาพ
และมีความหลากหลายทางชีวภาพสูงเป็น 1 ใน 25 ประเทศที่มีชนิดของพรรณพืชมากที่สุดในโลก
(สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2545) ยังเป็นสิ่งที่อนให้เห็นโอกาสในการนำไปใช้ประโยชน์
อีกด้วย โดยเฉพาะพืชที่ใช้เป็นอาหารซึ่งเป็นปัจจัยในการดำรงชีวิต

พืชบางชนิดที่ให้ผลผลิตควรนำไปใช้ครก เป็นแหล่งพลังงานในรูปของอาหารหลักสำหรับ
มนุษย์ และสัตว์โดยรวม พืชเหล่านี้มีความสำคัญต่อครัวเรือน และต่อความนั่นคงด้านอาหารของ
ประเทศ (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2544)

สาคู (arrowroot) เป็นพืชล้มลุกประเภทหัวที่ให้การนำไปใช้ครกในรูปของแป้ง แป้งที่สกัด
จากหัวสาคูมีคุณภาพสูง มีปริมาณแป้ง และวิตามินอยู่ภายในหัวค่อนข้างมาก จึงขึ้นเป็นแหล่งอาหาร
ที่ดี ให้ประโยชน์แก่ร่างกาย และอาจใช้รับประทานแทนข้าว ซึ่งเป็นอาหารหลักได้ (Thai Junior
Encyclopedia Project, 2000) พืชหัวมีข้อได้เปรียบชัยพืชซึ่งเป็นอาหารหลัก ในส่วนที่เกี่ยวกับการ
แบ่งสัดส่วนของมวลแห้งที่ผลิตได้ โดยผลิตมวลแห้งที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มากเป็นสอง
เท่าของชัยพืช (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2544)

สาคูเป็นชื่อที่ใช้เรียกพืชบางชนิดในวงศ์ Cannaceae และ Marantaceae เป็นพืชใบเดียง
เดียวที่มีความสัมพันธ์กันในวงศ์ Zingiberales เจริญเติบโตรวดเร็ว มีอายุปลูกสั้น จึงสามารถ
ผลิตพลังงานได้มากพอประมาณต่อหน่วยพื้นที่ และเวลา มีฤทธิ์การเก็บส่วนขยายพันธุ์ และฤทธิ์การ
ใช้ประโยชน์ตลอดปี (อร่าม และคณะ, 2541) ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีปลูกทั่วไป
สำหรับประเทศไทยสาคูเป็นพืชป่าที่คนสมัยก่อนเข้าไปหาในป่าเพื่อนำมาปรุงอาหาร แล้วจึง
นำมาปลูกเป็นผักพื้นบ้านรู้จักกันต่อมาในลักษณะผักสวนครัว (นายเกษตร, 2544) ปัจจุบันสาคูพบ
เห็นและรู้จักน้อยลง ปลูกกันในวงแคบไม่แพร่หลาย ไม่นิยมนำมาปรุงอาหาร หรือใช้ประโยชน์ใน
ด้านอื่นๆ เพิ่มกว่าแต่ก่อนท่าใด ทำให้บทบาทของสาคูในประเทศไทยน้อย แม้ประเทศไทยจะมีดินฟ้า
อากาศเหมาะสม สามารถปลูกพืชหัวได้เกือบตลอดทั้งปี (Thai Junior Encyclopedia Project, 2000)

ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สาคูเป็นพืชที่มีศักยภาพในการใช้ประโยชน์ และการปลูก มีแนวโน้มในการผลิตเป็นอาหารสำรองในอนาคต (พิมพ์ และคณะ, 2542) ความมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการปลูกสาคูเป็นแปลงขนาดใหญ่ ในบริเวณที่มีช่วงแสงสั้น (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2544) ดังนั้นการศึกษาข้อมูลจากพืชในกลุ่มสาคูเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น

เนื่องจากยังไม่มีรายงานการศึกษาข่างละเอียดมาก่อน จึงควรรักษาความหลากหลายของพันธุกรรมในประชากรธรรมชาติไว้ เพื่อเป็นแหล่งวัตถุดีบของหน่วยพันธุกรรม และทำการศึกษาพรรณไม้ดังกล่าวอย่างละเอียด โดยศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยา การวิเคราะห์ เชลล์วิทยา แบบแผนของ allozyme และสรีรวิทยาของการเจริญเติบโต ของเชื้อพันธุกรรมพืชที่เก็บรวบรวมได้รวมทั้งทำการทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ทางพันธุกรรม เพื่อใช้เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการเกษตร การปรับปรุงพันธุ์ และเป็นแนวทางในการศึกษาพันธุชนิดนี้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อรับรู้เชื้อพันธุกรรมของสาคูในประเทศไทย และศึกษาความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมของพืชที่รวบรวมได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

อนุรักษ์ความหลากหลายทางพันธุกรรมของสาคู และทราบถึงความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการบริโภค และการปรับปรุงพันธุ์พืช หรือด้านอื่นๆ ต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved